

8. června

- Moje myšlenky o Lidicích -
Nechtěla bych to zažít, je to strašné!
Nuvěřitelně kruté! Děti musely být v šoku.
Oni vůbec nevěděli co se děje. Je mi líto, co
se stalo. Muži byli zastřeleni dvakrát do prsou
a jednou do hlavy. Muselo se to stát? Je mi
jich moc líto. Určitě byli rozespalí. Nevěděla
bych také, co mám dělat. Jaké to vůbec bylo
v koncentračních táborech? A být v jiné rodině?
Hrozné... zapomenout na svůj rodný jazyk a na
rodinu?! Nejspíš bych to nedokázala, ale dělala
bych všechno, abych přežila. Báli se určitě
o rodiče a o rodinu. Kruté prostě...

8. června Lidice

Je mi velice líto těch žen, mužů
a hlavně dětí co museli tak mladí
zemřít tak ošklivou smrtí, opustit
své domovy, odjet nikam pryč
a nikde se navždy rozloučit
se svou rodinou. Nedokážu si
představit, jak hrozné to muselo
být.